

Еднажъ подофицерътъ Петъръ се спре до него.

— Не те ли е срамъ да просишъ така?

Колю дигна чернитъ си страдалчески очи. Какво прочете въ тѣхъ бай Петъръ, никой не узна, но коравото му сърдце изведнажъ омекна.

— Чие момче си?

— Азъ нѣмамъ баща.

— Ами майка?

— Нѣмамъ никого.

— Хмъ... Я, вижъ ти!...

Е, все баща си ималъ...

— Имахъ. Той беше фелдфебелъ. Казваше се Никола Мариновъ.

Бай Петъръ подскочи и опули очи:

— На Никола Мариновъ ли? Отъ село Трънковъ долъ?

— Да.

— Я, вижъ ти!... Сжщитъ очи... Че какъ така, бе момче? Че защо не се обаждашъ! Я, ела съ мене. Герой бѣше той... Фелдфебелъ ми бѣше.

Момчето бѣше нахранено, а следъ нѣколко дни стѣкмено като войникъ съ малки ботуши, фуражка и истински войнишки шинелъ. Самиятъ командиръ на полка заповѣда на подофицера Петъръ да се грижи за детето и да го запише въ близкото училище.

Така измина почти година, когато полкътъ трѣгна отново на война и малкиятъ Колю го последва.

Започнаха се боеветъ. Напредването бѣше толкова бързо, че време да се върне Колю въ казармата не оставаше, а това бѣше заповѣдалъ ротния командиръ на картечната рота.

И ето единъ день се започна голѣмо сражение. Сърбитъ бѣха получили подкрепления и нашиятъ флангъ, на който действуваше картечната рота се огъна. Куршумитъ започнаха да свирятъ и надъ долчинката, въ която се бѣше настанилъ резерва на картечната рота.

Бай Петъръ трѣбваше да помисли за запазване на конетъ и имуществото на ротата. Той събра нѣколко души и се изкачи на гребена предъ долчинката. Скоро отъ тамъ се раздадоха изстрели. Сърбитъ бѣха забелязали резерва. Само бързата помощ можеше да спаси резерва, но до пристигането ѝ бай Петъръ и хората му трѣбваше да се защищаватъ.

Но какъ да се съобщи за опасността? Всѣка пушка на гребенчето бѣше отъ значение. Бай Петъръ се замисли, когато забеляза до близката драка Колю. Той бѣше залегналъ и чернитъ му очи, широко разтворени, наблюдаваха напредването на сърбитъ, но въ тѣхъ нѣмаше страхъ.

И изведнажъ бай Петъръ се намъри до Колю:

— Тичай, моето момче! Право хей тамъ, вдѣсно, при полковия резервъ. Да бързатъ!